

ដោយ ÷ គេហទំព័ររួមជាដាច់ និងគេហទំព័រព័ត៌មានចិន

**ការប្រកួតប្រជែងសិល្បៈអន្តរជាតិនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
ឡានឆាង-មេតង្គ ឆ្នាំ២០២៤ បានបើកជាផ្លូវការ**

ថ្ងៃនេះ ព័ត៌មានផ្ដោតការប្រកួតប្រជែងនាសិល្បៈ ព្រះអរិក្ស និងការស្តុកស្តុកថាមពល រចនាសម្ព័ន្ធ
អន្តរជាតិនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការឡានឆាង-មេត្តា អត្ថន័យ និងប្រៀបប្រធៀប វិនិយោគទុន និង
លើកទី៥ ឆ្នាំ២០២៤ ត្រូវបានប្រារព្ធឡើងក្នុង ការអភិវឌ្ឍបែតងជាដើម។ អ៊ីមែលដាក់ស្នើគឺ៖
បើកាំង។ ការប្រកួតមានប្រធានបទ "Green Imcda2024@163.com ។

អញ្ជើញអ្នករចនាប្រើប្រាស់បច្ចេកសេវារចនាសិល្បៈ ដើម្បីបង្ហាញពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសន្តិសុខថាមពល កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងរោងសង់តម្រោងបេតុងរចនាសម្ព័ន្ធថាមពលនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការលើវិស័យផ្សេងៗទៀតរវាងបណ្តាបេសឡានឆាង-មេតុង។

ការប្រមូលស្នាដៃរចនាមាឌរយៈពេលវែង ដល់ខេត្តកោះកុងនេះ ហើយប្រធានរបស់ស្នាដៃ គ្រប់ដណ្តប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសន្តិសុខថាមពល ក្នុងចំណោមប្រទេសនានា កិច្ចសហប្រតិបត្តិក្នុង ការសាងសង់គម្រោងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថាមពល ថាមពលកកើតឡើងវិញ ទំនើបកម្មបណ្តាញ ថាមពលអគ្គិសនី ឧស្សាហកម្មថាមពលពន្លឺ

នៅភូមិអាជីវី លោកបណ្ឌិត ជា មុនីបទ្វី បាន
ឃើញ "ទឹកជួនទេវតាភ្នំ" នៅច្រកចូលភូមិ។
ចូលទៅក្នុងភូមិ លោកបានឃើញលំនៅដ្ឋាន
ប្រពៃណីរបស់ជនជាតិបារាំងជាច្រើនដែលមាន
រាងដូចឆ្មើត ហើយត្រូវបានសង់ឡើងតាមផ្លូវ
បត់បែនតូចៗដែលក្រាលថ្ម។

នៅតាមផ្លូវបំបែកមានផ្ទះបាយតូចមួយ
បងស្រីជនជាតិបារាំង អ៊ូ មាន កំពុងរាំលក់ក្នុង
ការធ្វើទិដ្ឋភាពស្រស់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងផ្ទះបាយតូចនេះ
លោកមិនបានឃើញផ្កាកុលាប និងផ្កាម្លិះដែល
អ្នកប្រុកខេត្តឈ្មោះតែងតែយកមកធ្វើទិដ្ឋា
ស្រស់នោះទេ លោកក៏សម្រេចចិត្តចូលទៅមើល។
បងស្រី អ៊ូ មាន អរពិពោធការបណ្តឹងសាក-

ល្បុងធ្វើនំផ្កាស្រស់ធ្វើពីផ្កា Affine Cudweed

ដោយផ្ទាល់ដៃ។ លោកធ្វើនិយាយមិនទាន់មាន
ពេលក្លែង ទំនាក់ក៏ត្រូវទេសចរទិញយក។ បងស្រី
អ៊ូ មាន បានប្រាប់លោកថា “ខ្ញុំជាអ្នកលក់នំផ្កា
ស្រស់ ហើយក៏ជាម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ ក្នុងជួរ ក្នុងភូមិ
អាជីវដៃ”។

បងស្រីបាននិយាយថា តាមពិតទៅ បងស្រី
ត្រូវរើចាំកូន និងឪពុកម្តាយ ដូច្នេះ គាត់មិន
អាចចេញទៅធ្វើការនៅខាងក្រៅបានទេ។ គាត់
អាចទទួលបានចំណូលនិរន្តរ៍ក្នុងផ្ទះដ៏ល្អណាស់នេះ។
ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍បានផ្តល់ដល់អ្នក
ស្រុកក្នុងតំបន់នូវឱកាសការងារ ដែលបានធ្វើ
ឱ្យពួកគេអាចចិញ្ចឹមគ្រួសារដោយមិនបាច់ធ្វើ
ចំណាកស្រុក។

ប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ មានទេសចរកាន់តែច្រើនមក

ទស្សនៈទេសភាពព័ស្រែរាងជណ្តើរ និងលំនៅដ្ឋាន
រាងផ្សិតក្នុងភូមិ ដូច្នេះ អ្នកភូមិបានបើកផ្ទះ
សំណាក់ ភោជនីយដ្ឋាន ហាងកាហ្វេ និងបារលក់
ស្រាដើម្បីទទួលភ្ញៀវ។

អ្នកភូមិជនជាតិហ្លួនឈ្មោះ លូ យ៉ូនធីន មានអាយុ ៥៨ ឆ្នាំហើយ។ លោកស្រីបានបើកកោដិស៊ីយដ្ឋាន និងហាងលក់ទំនិញតូចមួយនៅក្នុងផ្ទះរបស់ខ្លួន។ នៅពេលទំនេរ លោកស្រីដាក់ត្រឡប់លក់នៅហ្វីអាងនៅមុខផ្ទះរបស់ខ្លួន។ លោកបណ្ឌិត ជា ម៉ូនប្រិទ្ធ ទិញត្រឡប់មួយបាន ហើយជ្រលក់ទឹកជ្រលក់ដែលមានរសជាតិពិសេស រួចក៏ឱ្យចម្រើមយទៅម្ចាស់ត្រឡប់លក់ភ្លាមៗ។

ទឹកជុល ផ្ទះរាងផ្សិត នំផ្កាស្រស់ ពៅប្តីអាំង
និងអ្នកភូមិរស់រាយរាក់ទាក់ អ្វីៗទាំងអស់ក្នុងភូមិ

អាជីវិទ្យេនៈបានធ្វើឱ្យលោកភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។
លោកបានរកឃើញថា រូបបន្តអភិវឌ្ឍន៍បែបនេះ
មិនគ្រាន់តែអាចថែរក្សាការពារបរិស្ថាន និង
វប្បធម៌ប្រពៃណីក្នុងតំបន់ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំង
បានជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ដោយ
អាស្រ័យលើធនធានធម្មជាតិទៀតផង។ ជាពិសេស
វាអាចជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចរូបកបដោយ
ពិពិធានា និងនិរន្តរភាព។ លោកបានបញ្ជាក់
ថា "តំបន់ភ្នំនៅភាគខាងជើងកម្ពុជាមានទេសភាព
ធម្មជាតិដ៏ស្រស់ស្អាត និងវប្បធម៌ដ៏ជនជាតិភាគ
តិចដ៏ប្លែកៗណាស់ ដូច្នេះ យើងអាចសិក្សាស្រាវ-
ជ្រាវ និងយកបទពិសោធន៍ពីរូបបន្តអភិវឌ្ឍន៍
របស់ភូមិអាជីវិទ្យេនៈ ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍវិស័យ
ទេសចរណ៍តាមទីជនបទរបស់កម្ពុជា។"

ដើរឆ្ពោះទៅរកសេរីដោយផ្លូវវាលស្រែដែល
គ្លាយពីភូមិបុរាណ មានផ្ទះបែបសម័យថ្មីបំផុត
ខ្នងដែលពោរពេញទៅដោយក្លិនកាហ្វេ។ អ្វី
ដែលខ្លួនពិភាក្សាគឺរាប់សំលោក ជា មុនឬបន្តិច
មុននឹងរកដល់ទីនេះគឺ ភូមិនេះមើលទៅមាន
សភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងសាមញ្ញ តែជាក់ស្តែងបាន
រួមបញ្ចូលយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះជាមួយការរីករីឡា
ទំនើប ដែលបង្ហាញពីថាមពលដ៏ពិសេសមួយ។

ដើរចូលផ្ទះសំណាក់មួយកន្លែងដែលមាន
ឈ្មោះថា "យានសី អាជី" នារីស្រស់ស្អាត
ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ប្រពៃណីជនជាតិបារាំង បាន
ដើរមកជួបសួរយ៉ាងរួសរាយក់ទាក់ថា "ខ្ញុំ
ឈ្មោះ ចាំង គីង ប្អូនចៅហ្មៅខ្ញុំថា ស្រូវវិញ បាន។
តោះ ខ្ញុំនាំលោកមកមើលពីទេសភាពដ៏ស្រស់
ដណ្តើរនៅទីនេះ ព្រមទាំងភ្នាក់របស់ជាតិភូមិ
របស់ពួកយើង។ ស្រូវវិញ គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រង
ហាងនៅទីនេះ។

ឈរនៅរាល់បាលរបស់ផ្ទះលំណាកៗ ក្រសែ-
ភ្នែករបស់លោកបណ្ឌិត ជា មុនិប្បិទ សម្លឹងមើល
ដីស្រែកាងណ្ហើរម្តងហើយម្តងទៀត "ខ្ញុំតែងតែ
គិតថា ដីស្រែកាងណ្ហើរដ៏ស្រស់ស្អាតបែបនេះ
សូន្យតែគួរចេញមក។ ខណៈពេលនេះ នៅពេល
ដែលខ្ញុំពិតជាឈរនៅក្បែរដីស្រែកាងណ្ហើរតាម
ថ្នាក់របបនេះ មើលឃើញអព្ភតហុតនេះដោយ
ផ្ទាល់ភ្នែក មើបខ្ញុំបានយល់ច្បាស់ពីភាពស្រស់
ស្អាតពិតប្រាកដដែលដាក់ជាប់ក្នុងរបេះដូងបែប
នេះ"។ សៀវភៅស្តាប់ហើយ ក៏ញញឹមយ៉ាងរីករាយ
នាងឆ្លងតែបណ្តើរ និយាយរឿងនៅទីនេះប្រាប់
លោកបណ្ឌិត ជា មុនិប្បិទ បណ្តើរ។

សៀវភៅ និយាយថា ភូមិអាជីវមានជនជាតិ
ហានិជនខុសៗគ្នា មានសមត្ថភាព
រស់នៅមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ នាគតិយសុស្ស
ម្នាក់ក្នុងចំណោមនោះ។ យើងបានប្រកបរបរ
ចិញ្ចឹមជីវិតដោយធ្វើដីស្រែកាំដំណើរជាច្រើន
ជំនាន់ បានពីរផ្នែកលើមុខជាតិ និងប្រាជ្ញារបស់

បុព្វបុរសរបស់យើង បង្កើតបានវាស់ស្រង់ដ៏
ស្រស់ស្អាតនេះ។ នៅទីនេះ ព្រៃឈើអភិរក្ស
ប្រភពទឹក ប្រភពទឹកផ្តល់ជីជាតិដល់ផ្លែដីស្រែ
កាំជណ្តើរ ហើយដីស្រែកាំជណ្តើរទិញមីបំប៉ាន់
ពួកយើង។ ឥឡូវនេះ ការអភិវឌ្ឍវិស័យទេស-
ចរណ៍បានធ្វើឱ្យជីវិត និងស្មារតីរបស់យើងកាន់តែ
សម្បូរបែប។ សៀវភៅ មានក្តីស្រឡាញ់យ៉ាង
ជ្រាលជ្រៅចំពោះផ្ទៃដីនេះ។

លោកបណ្ឌិត ជាមុនីធិបូ ប្រទះឃើញថា នៅ
ចំពោះមុខបតិកកណ្តាលពិភពលោកដ៏ពេសេស និង
មិនអាចចម្លងនេះ ក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការម្សាត
ភ្លៀវទេសចរមិនត្រឹមតែស្វែងយល់ និងកោត-
សរសើរពីវប្បធម៌ប្រពៃណីប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំង
គោរព និងឱ្យតម្លៃបតិកកណ្តាលវប្បធម៌ផងដែរ។
ឆ្លងកាត់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ ជនជាតិហានីមិន
ត្រឹមតែថែរក្សាដីស្រែកាំដំណើរបានល្អប៉ុណ្ណោះ
ទេ ដើម្បីសម្រេចបាននូវការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយ
និរន្តរភាព ពួកគេបានធ្វើប្រឌិត និងណែនាំនូវ
គំរូការចូលរួមរបស់សហគមន៍នៅទីនេះ លើក-
ទឹកចិត្តអ្នកស្រុកឱ្យចូលរួមក្នុងឧស្សាហកម្ម

ទេសចរណ៍ ថែករំលែកសមិទ្ធផលនៃសេដ្ឋកិច្ច
ទេសចរណ៍ ព្រមទាំងបង្កើនគំនិតសកម្មអ្នកស្រុក
ក្នុងការការពារធនធានវប្បធម៌ និងធម្មជាតិ។

នៅកែងកន្លែងអានសៀវភៅក្នុងផ្ទះសណ្ឋាន
បានដាក់សៀវភៅមួយក្បាលដៃដែលមានឈ្មោះថា
«អង្គរប្រកាសនីមិច្ឆិកហើយ»។ សៀវភៅនេះ
មិនត្រឹមតែជាការពិពណ៌នាអំពីការ
សាងសង់ និងការអភិវឌ្ឍសណ្ឋាន
ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងផ្តល់បញ្ជាក់
ពីបទពិសោធន៍ផ្នែកស្មារតី និង
ភាពឆ្លាតវៃក្នុងការរស់នៅ ដែល
អ្នកភូមិបានជួបប្រទះក្នុងដំណើរការ
សាងសង់និងអភិវឌ្ឍសណ្ឋាន។ ពេល
បែកគ្នា សៀវភៅបានប្រគល់សៀវភៅនេះ
ជូនលោកបណ្ឌិត ជា មុនីឫទ្ធិ នាងសង្ឃីមថាវា
នឹងផ្តល់ជូនលោកនូវការយល់ដឹងកាន់តែស៊ីជម្រៅ
អំពីមរតក និងការច្នៃប្រឌិតនៃអរិយធម៌កសិកម្ម
លើដីវិស័យដំណើរហានិភ័យ។

រូបភាពផ្តល់ដោយកាសែតយូណានដេលី និងអ្នកសម្ភាសន៍